profesoři Storch, Reinsberg, Chytil, Pelnář, Kuffner, minist. rada Janota.

Dojímavě působí dopis profesora Storcha, milovaného učitele zesnulého; praví v něm o svém žáku a nástupci:

»Úmrtím, ač bohužel již od nějaké doby očekávaným, ale přece tak bolestně překvapujícím, vynikajícího svého člena, profesora dra Josefa Prušáka utrpěl slavný profesorský sbor těžkou ztrátu, s kterouž si dovoluji vysloviti nejhlubší a nejvřelejší soustrast. Ztrácíť v zesnulém slavný sbor profesorský důmyslného a neúnavného vědeckého pracovníka, vzorného akademického učitele a kolegu zvláště milého a dobrého. A ztrácí jej v době, kdy zesnulý byl v stálém, k nejvyšším metám spějícím vzestupu v činnosti svého povolání, kteréž se oddával s láskou a nadšením a v níž neumdléval ani, když těžká a dlouho trvající choroba podlamovala jeho síly, až jej nyní zdolala nadobro. Vidouce před sebou veliké jeho dílo životní, s bolestí budeme vzpomínati, čeho ještě bychom byli mohli od velikého jeho nadání a jeho energie pracovní se nadíti!«

Dne 7. března 1921 zemřel archivář hlav. města Prahy Ph. a JUDr. Jos. Teige, nedosáhnuv 59. roku svého věku. Po odbytých studiích právnických věnoval se studiím palaeografickým a diplomatickým, stav se po předchozím působení ve Vídni a Římě úředníkem městského archivu pražského, kde se stal zdatnou oporou a pomocníkem býv. archiváře prof. Dr. J. Čelakovského a po jeho úmrtí jeho nástupcem. Literární činnost Teigeova v oboru jeho činnosti, vztahující se přirozeně na věci české, v prvé řadě pražské, jest velice rozsáhlá, nadmíru významna a po právu i náležitě oceněna. Též Právník děkuje zesnulému za mnohý literární příspěvek, zejména v době poslední (1919 str. 241, 1920 str. 244) v oboru české historie právní. Všestranná jeho odborná činnost literární a ušlechtilá a vlídná povaha zachová mu trvalou paměť u všech, kdož znali jeho vědeckou činnost nebo se s ním osobně stýkali. —

K reformě § 530 tr. z. Případ v 2. čísle uvedený řeší trestnost poněkud kasuisticky. Mnohem výstižněji dopřává se stihati pachatele v německém trestním zákoně, jehož užívali i čeští soudcové na Hlučínsku, pokud jednalo se o činy spáchané před obsazením jeho. § 198 tr. z. pruského stanoví: »Navrhuje-li při vzájemných urážkách jedna strana, jest druhá strana povinna pod ztrátou svého práva podati návrh na potrestání nejpozději před ukončením řízení v první stolici; jest však k tomu oprávněna,

také, uplynula-li do té doby 3měsíční lhůta (německá promlčecí lhůta našeho § tr. z.).« Tím ustanovením byly by vyloučeny případy uváděné Dr. E. Chalupným.

Trestní zákon pruský v mnohých ustanoveních i praktickém pojetí (jasné znění enunciálů, přesnost pojmů) doporučuje se velice při zamýšlené reformě zákona trestního a nebylo by na škodu, některá ustanovení jeho našim poměrům přizpůsobiti. Jinak naučila české soudce zkušenost, že naše zákony knihovní i občanský předčí v mnohém pruské zákonodárství.

Zajímavé jest projednání vzájemných urážek. Je-li urážka na místě ihned opětována, může soudce obě strany nebo jednu z nich prohlásiti za osvobozenou od obžaloby. Při tom může však beztrestná strana býti odsouzena k zaplacení útrat trestních. Tato kompensace jest však vyloučena při posudcích o vědeckých, uměleckých nebo živnostenských výkonech, při důtkách představených vůči podřízeným neb pod., není-li patrný úmysl uraziti ze způsobu výroku (slovosledu, stilu) neb okolností, za nichž se urážka stala. Tohoto ustanovení se velice často užívalo a obyvatelstvo nabylo již právního přesvědčení, že nelze více žalovati navzájem, byla-li věc na místě stranami »sama vyřízena«. Náš trestní řád způsobil značné stoupnutí agendy při vzájemných urážkách, ježto nezná zmíněného ustanovení tr. z.

V Hlučíně, dne 5. března 1921. *Kyas Karel, r. z. s.*

Věstník ministerstva financí, 1. číslo právě vyšlo v nové úpravě. Věstník má podle úvodních slov min. Dra Engliše sloužiti nejen potřebám správním, ale i soukromé potřebě, veřejnosti domácí i cizí. Věstník sleduje účel spojovati úkol revuální s vlastním úkolem administrativním do té doby, nežli bude iniciativou soukromou o úkol revuální postaráno jinak.

První samostatná část normativní obsahuje doslovný otisk finančních zákonů, nařízení, výnosů, přehled judikatury správního soudu a rozhodnutí celní rady. Z druhé samostatné části revuální uvádíme články: Finanční zákon a státní rozpočet naší republiky. Státní dluh čsl. republiky koncem prosince 1920. V čem pozůstávají změny zákona o dávce z vína v lahvích a daně nápojové. Novela k zákonu o dani z lihu. V hlídce legislativní je pojednání o daňových výhodách pro investice, návrh nové daňové sazby při dani z příjmu, návrh zákona o dědické dani atd. Část statistická obsahuje celou řadu tabulek, z nichž uvádíme: Čistý výnos daní za měsíc září a do konce září 1920 srovnaný s preliminářem a s loňským rokem, zajímavý diagram